

En l'Evangelí de Lluc, Jesús adreça als que el seguien paraules plenes de **tendresa**. Passen sovint desapercebudes. Llegides amb atenció en les nostres comunitats, es revelen sorprenentment **actuals**.

“Petit ramat”. La mirada de Jesús sobre el seu petit grup de deixebles és d'una **dolcesa infinita**. Des del principi, tenen vocació de ser **només uns pocs**, la recerca de vanagloria no és para ells.

Una ínfima part de llevat sembrada en el món, una llum dèbil enmig de la foscor, uns granets de sal que donen gust a la vida : així els veu Jesús.

Després de segles de dominació de un “imperialisme cristià”, ja és temps d'aprendre a viure com a **minoría**. És una **bajanada** quedar-se amb la nostàlgia d'una Església omnipotent. Seria una errada buscar un poder mundà i pretendre dominar la societat.

L'Evangelí no s'imposa per la força. Són aquells que viuen com Jesús, entregant-se per una vida més humana que ho comuniquen.

“No tingueu por...”, aquesta és la gran preocupació de Jesús. No vol veure els seus amics paralitzats per la por, o desanimats. No han de capficarse-se. Som aquest petit ramat, però el vincle que tenim amb Jesús és fort, **molt fort. Ell és el Pastor que ens guia i ens defèn**. Només Jesús ens pot a ajudar a viure amb pau aquests temps que són els nostres.

“El vostre Pare es complau a donar-vos el Regne...” Jesús en ho recorda una vegada més : no ens hem de sentir com orfes. **Tenim per Pare Déu que ens associa al Projecte del seu Regne**. És un regal immens de **fer la vida més humana, de suportar l'esperança, acompanyant l'història cap a la salvació definitiva**.

“Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessiten...”

Si som pocs, no hem de transformar-nos en una secta, centrant-nos en els nostres interessos, sense cap mirament per a les necessitats dels altres. Les portes de les nostres comunitats han de ser **gran obertes**.

Fer almoïna, no és solsament regalar algunes monedes. Fer almoïna, és primer **actuar amb “misericòrdia”**, és el sentit primer de la paraula grega.

Sant Feliu, Vallcebollera i Festa Catalana Ocejá, Diumenge 19 TO

Encara necessitem una mica de temps per a viure com a minoria, enmig d'una societat laic i plural. Poder sí. Però, hi ha una cosa que podem fer ara mateix, sense esperar : ***procurar fer cada vegada més evangèliques les nostres comunitats, com ens ho recomana el papa Francesc.***